

Som varaordfører gjenvalgtes forsøksleder H. Hagerup, og som varamenn til styret gjenvalgtes landbrukskjemiker O. Braadlie, ingeniør J. Minsaas, sokneprest O. Røkke, gårdbruker Ole Søgstad, kjøpmann Simon Engen og ingeniør Kr. Refsaas.

Som revisorer gjenvalgtes kjøpmann Simon Engen og grosserer Chr. Christiansen med ammanuensis S. Tiller som varamann, og som representanter til Det norske myrselskap gjenvalgtes landbrukskjemiker O. Braadlie og oppmålingsfullmektig Th. Løvlie, Sandvika.

Landbrukskjemiker O. Braadlie fungerer som selskapets sekretær og kasserer.

Formannen meddelte at i styremøte var det besluttet å avertere ledig en stilling som assistent i selskapet.

Deretter holdt ingeniør S. Skavenhaug foredrag om «Strørtorv til jernbaneteknisk bruk» og fylkesagronom Helge Syrstad om «Hvorledes kan mosemyrene utnyttes i jordbruket».

O. B.

VÅRE MYRERS HEMMELIGHETER.

Av forstkandidat Otto Lund.

Da innlandsisen, som dekket vårt land, i sin tid smeltet bort, var sikkert myrdannende mosearter noen av de første representanter for planteriket, som tok de golve arealer i besittelse. Dannelsen av torvmyrer tok sin begynnelse, og denne torvdannelse foregår den dag i dag.

Gamle myrer kan ha en mektighet av atskillige meter, og her ligger avleiret lag av forskjellig alder — fra istidens slutt opp til våre dager.

Myr har en utpreget evne til å konservere forgjengelige saker. Den store fuktighet i forbindelse med det ringe surstoffinnhold i torven forklarer dette. I dette miljø trives ikke de lavere organismer tilhørende plante- eller dyreriket, som ellers så lett fortærer alt organisk stoff. Betingelsene for her å kunne gjøre funn, som under andre forhold ville være fortært, er derfor til stede.

Ved å ta boprøver fra forskjellige torvlag, er det gjort særdeles interessante funn av botanisk interesse. Man har fått et bedre kjennskap til våre trearters innvandring og utbredelse. Trærnes pollenkorn finnes vel bevart i torven og lar seg lett bestemme. Pollenkorn av bøk er funnet milevis fra de få steder hvor dette tre vokser i dag.

Funn av stor zoologisk interesse er også gjort, og jeg skal da bare nevne det funn som i 1891 ble gjort i Viulmyren på Ringesrike. Her fant man et høyrehorn av en hjort på 11 tagger og av en størrelse og grovhet som er uten sidestykke hos vår nålevende

hjort. På samme myr fantes der i 1893 et mindre hjortehorn med 8 tagger, 4 å 5 kranier (antakelig av hjort) samt tallrike fiskeben.

Professor Collett skriver om dette i «Norges pattedyr» lakonisk: «Intet av dette blev bevaret.»

Det antas at stedet hvor dette funn er gjort, har vært en boplass fra steinalderen.

At man i våre torvmyrer skulle finne levninger av mammut : likhet med de funn som er gjort i tundraene i Sibir, er ikke rimelig, da mammuten antas å ha levd her i den interglaciale tid. I moreneavleiringer er det i løpet av de senere år funnet en del mammuttenner.

Med større rimelighet burde man hos oss kunne vente å gjøre funn av arkeologisk og historisk interesse.

I Danmark har man ved siden av skipsfunn og redskapsfunn, funnet vel bevarte klær, som viser hvorledes våre forfedre gikk antrukket.

I de tusener av år, som våre vidstrakte myrer har eksistert, skulle mangt og meget ha hendt som de nå kunne fortelle oss.

«Her segnet om av utmattelse en stenalderjeger.» «Her ble vikingen drept og begravet i myren.» «Her skjulte bonden under ufredstiden sine kostbarheter som aldri igjen ble hentet.»

Ja, kunne vi bare finne det, har myrene mange hemmeligheter å fortelle.

I Meddelelser fra Det norske myrselskap for 1934 beskriver forstkandidat Asbjørn Ording gamle veganlegg i torvmyrer på Vestlandet.

Også det er av den største interesse. Det utdypet vårt kjennskap om våre forfedres levesett.

Imidlertid er det ikke nok at noe av stor interesse finnes. Det må også tas vare på og komme til de folks kjennskap som forstår å tyde det. Alle de mange arbeidere som nå er beskjeftiget med torvstikking, bør gjøres bekjent med hvor viktig det er å ta vare på og melde fra om de finner noe som de tror kan være av vitenskapelig interesse. En gammel brukken ski, funnet dypt i en myr, kan være av den største interesse, selv om finneren ikke riktig fatter det.

Folk som finner noe og melder fra, bør få sin belønning for det. Aldri mer bør vi få se på trykk i et vitenskapelig verk:

«Intet av dette blev bevaret.»
